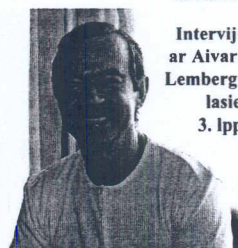

VENTAS BALSS

ISSN 1407-9151

Numura cena mazumtirzniecībā
20 santimiInterviju
ar Aivaru
Lembergu
lasiet
3. lpp.

Nr. 132

ceturtdiena, 2007. gada 12. jūlijs

«Ventas Balss» jautā

Vai jūs privatizētu dzīvokli,
ja dzīvotu pašvaldības mājā?

Ausma:

– Ja man būtu sertifikāti, es noteikti privatizētu. Tā kā man pašreiz nav, es dzīvoju tikai šodienai. Vispār domāju, ka labāk ir dzīvot pašvaldības dzīvoklī, privātā arī nav slikti, bet es dzīvoju tā, kā pašreiz varu.

Dzidra:

– Noteikti labāk ir privatizēt. Tad tas ir mans, es varu to pārdot, atdot. Ja pieder valstij, tad neko nevar darīt. Es privatizēju, kad tikko sākas privatizācija. Mums nebija nekādu šķēršļu. Tagad ir grūti, sertifikātu Ventspilī pārdošanā nav. Man vajag privatizēt mežu, samaksāju naudu, bet bija jāgaida, kamēr sertifikātus atstājis no Rīgas. Tikko uzzināju, ka viss ir kārtībā.

Valdis:

– Strīdīgs jautājums. Domāju, ka es privatizētu. Tāpēc, ka tad tas būtu mans īpašums, es varētu to koordinēt, kā gribētu. Būtisks jautājums ir, kurš ir atbildīgs par mājas savešanu kārtībā? Ja ir ļoti labs saimnieks, kurš var padarīt skaistu visu māju, tad tas ir perspektīvi. Ventspils pašvaldība arī ir ļoti laba. Tomēr pašvaldība kaut ko darīs, ja tu aiziesi un palūgsi, bet labam privātmājas pārvaldniekam pašam gribēšies parādīt, ko viņš spēj.

Simona:

– Man pašai ir privātmāja, bet es privatizētu noteikti, jo īpašums ir īpašums. Kaut vai tamdēļ, lai mantiniekiem paliek. Es domāju, ka šobrīd pašvaldības mājās arī nav slikti dzīvot, jo pašvaldība nāk pretī cilvēkiem.

Ruta:

– Domāju, ka labāk ir dzīvot privatizētā dzīvoklī. Man pašai arī ir privatizēts, izdarījām to jau sen, kad tikko sākas privatizācija. Mums nav problēmu. Īres maksa ir 20 santīmi par kvadrātmetru. Esmu apmierināta. Mums ir labs saimnieks, izremontētas kāpņu telpas, nomainīti krāni pagrabā.

Vaicāja Līga Gabrāne
Fotografēja Juris Presņikovs

Jūrmalciemumos atjauno senās ēkas Smilgu un smilšu valstības miers

Marlena Briede

Trausls, bet stiprs, sīksts un sirms ir lībiešu krasts. Kāda saimniece savus suņus te baro ar krējumu, kāds mācītājs pludmalē lasa jūras izskalotos dzintarus. Daudzas mājas ir sabrukušas, pamati sašķobījušies, bet sīkstās saknes dzen sulīgus asnus.

Šodien

- Vecpilsētas tirgū plkst. 8–16 Jūras svētku tirgus.
- Stadionā plkst. 18 LMT virslīgas čempionāts futbolā: FK Ventspils–FC Skonto.

Uzzini vairāk DnB NORD Bankas filiālē Ventspilī, Lielajā Dzīrmavu ielā 4, tālr. 63622012. Vai zvani 8008005, ieskaties www.dnb nord.lv

▲ Pirms diviem gadiem Lūžņā īpašumu iegādājās Torņkalna baznīcā kalpojošais mācītājs Juris Rubenis. Jūrmalciema klusums un miers iedvesmo teologu literāru darbu rakstīšanai.

Sētā gan suņi, gan sermulītis

Kādudien pie redakcijas piestāja Tārgales pagasta padomes izpilddirektors Mārcis Laksbergs un vaicāja: «Brauksim uz dabas liegumu Oviši?» Sirds neļāva atteikt! Sēdāmies *busiņā* un braucām līdz. Pa ceļam lauku konsultante Dzintra Daude pavēstīja par tūrgalnieku laipnību. Pagastā sācies sakoptākās sētas konkurss, un daudzi iedzīvotāji ne tikai izrāda savus īpašumus, bet arī vēlas parunāties un pacienāt komisijas locekļus. Ja šādu aizrautību izrādītu visi 1960 iedzīvotāji (viņu vidū, protams, ir tikko dzimuši bērņi un pirmsskolas vecuma bērņi), vērtētāji nekad neatgrieztos savās mājās.

5. lpp.

IZBAUDI SAVU VASARU!

Izvēlies sev piemērotāko starptautisko norēķinu karti, un Tu varēsi ātri un ērti tikt pie papildu naudas līdzekļiem ar īpaši izdevīgiem nosacījumiem.

DnB NORD Banka

Jūrmalciemos atjauno senās ēkas

1. lpp.

Komisijai jāpaskata vismaz 550 sētas! Dzintru īpaši aizkustina sirmmāmiņu un sirmtētiņu spars. «Iebraucot kādā sētā, uzzinājām, ka dobjū ravēšana uzticēta 97 gadus vecai sievīnai! Vai tas nav brīnums?» retoriski vaicā Tārgales pagasta padomes lauku konsultante.

Arī mūsu komanda satika čaklu ravētāju. Lai atrastu *Mārupes*, braucām pa Ovišu ciema meža ceļu. Visapkārt tāds skaistums – egles, bērzi, sūnas, avenāji un ūdens grāvji! Pēc kāda laika ieraugām arī plavu, divas gotiņas un telēnus. Piemājas dārziņi iestādīti kartupeļi un burkāni, bietes. «Saimniekiem grūti – kad vējš izdzenā smiltis, saknes paliek plikas, un augi var iznīkt!» norāda Dzintra. *Mārupēs* dzīvo Nellija Konkordija un Arvīds Mūrniece. Arvīds aizbraucis uz pilsētu. Ūjinām saimnieci, bet viņa patvērusies saimniecības ēkas virtuvē. Slimība saliekusi Nellītes muguru, viņa iet maziem soliņiem, balstoties uz diviem spieķiem. Uz sakņu dārzu tārgalniece dodas ratiņkrēslā. Aizpirinās līdz savām dobtībēm un nolieces pie zemes. Kā lūgšanā.

Nellītes virtuvē uz šķīvjiem salikti āboli, zemenes, sagriezti arbūzi. Vairākos *kočos* vid burkāni. Saimniece maķenīt aizdomājas, kad vaicāju viņas vecumu. «Esmu dzimusi divdesmit sestajā gadā! Jā, tā laikam ir!» secina Nellija. Viņas jaunībā ģimene no Renču stacijas pārcēlusies uz citu dzīvesvietu, visi apmetušies *Dižrenčos*. Pēc tam uzcelta jauna māja – *Mārupes*. «Renču stacijā vienmēr pieturēja *bānītis*. Nu jau kur tie gadi, kad tas vairs nebrauc! Pazudušas arī daudzas mājas – *Dēliņi, Zāmeļi, Mazrenči, Kraukļi un Olderi*. Kāds aizbrauca uz Zviedriju, kāds nogāja dzīvot uz pilsētu. Tagad mēs te esam palikuši vieni paši! Runātajās tēvs bijis dzelzceļnieks, māmuliņe strādājusi pašu saimniecībā.

«Kad biju jaunāka,» atceras Nellija Mūrniece, «mēs ar vīru bleži gājām jūrā. Es airēju, Arvīds meta tiklus. Izvilcām lašus, sigas, vimbās un butes.»

cībā. Nellītes vīrs ir bijušais uzavnieks. Viņš atbraucis pelņā uz jūrmalciemu un ieskatījies Nellijā. «Es kādu laiku strādāju Ovišu zivju kombinātā, bet pēc tam, tāpat kā mana mamma, dzīvojos pa māju. Kopu lopīgus, *ņemos* pa dārzu. Mums parasti bija vismaz četras slaucamas govīs, tikpat daudz teļu, arī cūciņas. Es vairs nevaru izslaukt gotiņas; slimība savilka līku muguru, sāp arī kājas.»

Nellija ieminas par ticību Dievam un stāsta, ka lūdza Viņu, lai atsvabina no sāpēm. Ir grūti, bet tārgalniece *šiverē* par virtuvi. Mazgā un griež burkānus, lai ragulopiem tiek kāds gardāks kumoss. Pienu Arvīds ved uz pilsētu un piedāvā paziņām, bet krējumu saimniece lej supuku Rasas un Reksa bļodiņās. Nellīti bieži apciemo arī balts sermulītis. Bērnu ovišniekiem nav.

«Man jau dikti, dikti patīk te dzīvot! Kas notiks, kad būsīm pavisam veci? Būs laikam jāiet uz nespējnieku namu, bet tas man nepatīk! Es labprāt nomirtu savās mājās!» secina *Mārupju* saimniece. Krāsni kuras uguns, Nellīte paraugās pa logu un atkal ķeras pie darbības. Strādājot viņa dodas atmiņu ce-

«Man jau tie miljonāri ir izdevīgi; varu viņiem pārdot zivis!» atzīst Jura Rubeņa mājas pārvaldnieks Māris Šēniņš.

lojumos, jo tālāk par mājas sliekšni kājas neved.

Saglāb lībiešu lauku sētu

Atvadījušies no Nellijas, stūrējam tālāk. Atceramies brauciena sākumā redzēto vīru. Ģērbies tumšās drēbēs, viņš sēdēja meža ceļa malā. Rokas neliela krūzītē, pie jostas piestiprināts duncītis. Ej nu sazeni, kas viņam prātā! Launs ne-

izskatījās, vien mazliet domīgs. Mārča vadītais *busiņš* ieripo Ovišu centrā, kur pašvaldība uzstādījusi atkritumu tvertni un *sirsniņmāju*. «Jā, dod iespēja cilvēkiem novietot atkritumus šim nolūkam paredzētajās vietās! Daudzi to nedara un izmēta visu, kur pagadās, bet mēs aicinām ievērot kārtību!» uzsvēr Tārgales pagasta padomes izpildītājs. Neapdomīgi pavaicāju, kā Mārcis tik labi zina jūrmalciemu vēsturi. Viņš gandrīz aptur *autiņu* un saka: «Esmu tārgalniece!» Labi, labi – viss skaidrs, patriotisms sit augstu vilni! Mežā pārpļīst riepa, Mārcis, piepalīdzot fotogrāfam Jurim, to ātri nomaina. Nu mēs ripojam Lūžņas virzienā.

Atceraties Laimdotas Sēles dzijas rindas: *No kāpām padzītas, klist zilās jūras govīs; kā ēna pelēka tās Lizete no Lūžņas dzien un aizdzen kļusumā, kas nesasniedzams dzelzu kājām, ne dzelonstieplēm apjožams?*

Lizete no mums ir aizgājusi. Tur, kur viņa kādreiz saimniekoja, redzamas sabrukušas ēkas. Bet ir arī laba ziņa – *Krūmkalnos* otro gadu dzīvo mācītāja Jura Rubeņa ģimene. Vietējie dažbrīd teic, ka viņiem

nepatīk rīdzinieku *ielaušanās* Kurzemes jūrmalciemos, bet šie cilvēki atjauno vecās mājas un sētas. Kāds nams atkal ir dzīvs! «Mana sieva Inga cēlusies no lībiešiem, tādēļ iegādājāties īpašumu tieši te. Es slimoju ar bronhiālo astmu, tāpēc meklējam mežus un jūru. Lūžņa ir viena no skaistākajām Latvijas vietām! Te ir klusums, miers, neskarta daba, neparasts skaistums. Mana ģimene jūras krastā ir lasījusi stikla lauskas, PET pudeles. Šķiet, ka lielākie vides piesārņotāji ir vienas dienas atpūtnieki, kuriem nerūp, kas pēc viņiem paliek,» spriež teologs. Sev ierastajā mierā Juris tomēr pauz neizpratni par atpūtniekiem, kuri novieto *autiņus* kāpās, un atzīst, ka aizrādījis dabas vērtību postītājiem. *Krūmkalni*, domā mācītājs, ir vienīgā saglabātā lībiešu lauku sēta, kurā saudzēta un atjaunota vecā apbūve. Mācītāja prombūtnē viņa īpašumu uzrauga un sargā pārvaldnieks Māris Šēniņš. «Bez pieskaņotības nevar! Ja te nebūtu neviena cilvēka, māja, iespējams, tiktu izdemolēta,» norāda mācītājs. Viņa palīgs Māris izaudzis Miķeltornī. «Man nepatīk, nepatīk pilsēta! Te, pie Jura, es apdaru saimniecības darbus un varu iet jūrā! Nedomājiet, ka te ir *sūnu ciems*! Mums ir *satelīts*, internets – viss kā pienākas!»

Dzīvespriecīgais Māris pastāsta arī par savdabīgu norunu. Ar darba devēju puišis ir vienojies par to, ka nelietos alkoholu, bet Juris viņam nesludinās Dieva vārdus.

Lūžņā ir daudz, daudz smilgu! Varētu vainagus pīt, mājlopus rotāt, nākotni zilēt, bet visas romantiskās ieceres aizmirstas, kad ieraugām vietu, kur Lūžņas upe ietek jūrā. Skaisti, skaisti, skaisti! Pa piekrasti šajā vietā staigāt nedrīkst, brīdina M. Laksbergs, te ligzdojot reti sastopami putni, bet acis pagūst uztvert pirmatnīgo, no jūras starojošo gaismu. Paldies! ▲

▲ Aleja, pa kuru senāk no *Krūmkalniem* brauca uz *Ovišiem*.

Priekšā divas svarīgas spēles

Pēteris Neimanis

Piecas dienas FK *Ventspils* futbolistiem jāaizvada divas ļoti svarīgas spēles – jau šodien savā laukumā mūsējie uzņems *Skonto*, bet nākamotrdien Velsā debītes Čempionu līgā.

Pret *Skonto* – tikai par uzvaru

Lai gan Latvijas čempionāts ir tikai pusē, FK *Ventspils* nonācis situācijā, kad punktus vairs zaudēt nedrīkst, bet būtu labi, ja to darītu sāncenši. Protams, ja *dzeltenzilie* joprojām domā cīnīties par augstākajām vietām. Nav šaubu, ka to ventspilnieki grib, un tieši tādēļ spēle ar *Skonto* ir supersvarīga. Šobrīd rīdzinieki, kas ieņem trešo vietu, mūsējos apsteidz par diviem

punktiem, turklāt viņi aizvadījuši par vienu spēli mazāk. Otrajā vietā esošā komanda FK *Rīga* arī apsteidz mūsējos par diviem punktiem, toties šī Rīgas komanda aizvadījusi pat par trim (!) spēlēm mazāk. Par spēli mazāk aizvadījuši arī liepājnieki, kuri jau tā ir priekšā mūsējiem par 11 punktiem. Līdz ar to šīs spēles svarīgumu ir grūti pārvērtēt – zaudējums var ne tikai *pārvilkt stripu* jau tā patālā esošajām zelta medaļām, bet arī pamatīgi apgrūtināt cīņu par iekļūšanu trijniekā.

Ventspilnieku sastāvs šosezon atgādina *lazareti*, jo, šķiet, vēl nav bijis tāds mirklis, kad ierindā būtu visi līderi, un laikam jau grūti atrast tādu spēlētāju, kuram traumas dēļ nav nācies izlaist kādu maču. Protams, tas pamatīgi ietekmē komandas sniegumu, tomēr Romāns Grigorčuks ne reizi vien uzsvēris, ka laba līmeņa komandai šādām situācijām jābūt gatavai. Par to, ka

FK *Ventspils* var uzvarēt arī stipri eksperimentālā sastāvā, varējām pārliecināties kausa izcīņas ceturtdaļfinālā, kad savā laukumā ar 3:0 izdevās *nopērt* liepājniekus. Ventspilnieku treneris mēdz pieminēt savainojumus, taču neuzskata, ka tie ir galvenais nestabilā snieguma iemesls. Pēc mača ar FK *Rīga* Grigorčuks gan minēja, ka komandai brīžiem trūka sapratnes, un to nu gan var norakstīt uz biežām sastāva maiņām. Jācer, ka šodien mūsējiem netraucēs nekas un arī ar noskaņošanas cīņai problēmu nebūs – kādas gan var būt problēmas, ja uz kārts likts tik daudz?

Šosezon šī būs trešā abu komandu spēle, bet līdz šim nedaudz labāk veicies mūsējiem – savā laukumā FK *Ventspils* svinēja uzvaru ar 2:0, bet viesos nospēlēja neizšķirti – 0:0. Ventspils mačā rīdziniekus sarūgtināja Žans Pols Ndeki un Mihails Ziziļevs.

TNS aizvada pārbaudes spēles

FK *Ventspils* pretinieki UEFA Čempionu līgas pirmajā kvalifikācijas kārtā Velsas *The News Saints* futbolisti aizvadījuši četras pārbaudes spēles. Draudzības spēļu sērijā ar Ziemeļīrijas un Skotijas klubiem *svētie* tika pie viena pamākuma un četras reizes zaudēja. *TNS* pirmajā pārbaudes spēlē Ziemeļīrijā tikās ar *Dungannon Swifts* un svinēja uzvaru ar 3:0, bet tad ar tādu pašu rezultātu piekāpās *Glentoran*. Trešajā mačā *TNS* pretstājās ventspilniekiem ļoti pazīstamās komandas *Linfield* futbolisti, kas arī gatavojas Čempionu līgai. Belfāstas futbolisti pirmajā puslaikā izvirzījās vadībā, tomēr vēl līdz pārtraukumam velsieši palāca izlīdzinājumu. Otrās vārtus Ziemeļīrijas čempioni guva 63. minūtē, bet atlikušajā laikā nosar-

gāja uzvaru. Pēdējo pārbaudes spēli *svētie* aizvadīja Skotijā pret *Gretna FC* un atkal zaudēja. *TNS* ielaida divus vārtus, kamēr pašu iespējas palika neizmantotas, – 0:2. Tiesa, komandas treneris Kens Makkena bija apmierināts ar komandas parādīto sniegumu, ko nevar teikt par divu spēlētāju traucējumiem.

Pārbaudes spēles nav vienīgas, kā *TNS* gatavojas Čempionu līgas duelim ar ventspilniekiem. Makkena redzējais divas ventspilnieku spēles – uzvaru Baltijas līgas mačā pret *Vetra* ar 4:2 un klatienē noskatījies neizšķirtu (0:0) ar FK *Rīga* virslīgas spēlē. Cik vērtīga būs šajās spēlēs iegūtā informācija un cik smalki pretinieku būs izzinājuši ventspilnieki, tas būs redzams jau nākamotrdien – 17. jūlijā notiks pirmā spēle, bet atbildes mačs risināsies pēc nedēļas Ventspilī. ▲